ANUL III. — Nr. 878. O SINGURĂ EDIŢIE LUNI, 8 IULIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinĕtate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferescĭ, Române! de cuiŭ streĭn în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
în BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ în pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

SEPTAMANA
SCRISORI DIN GERMANIA
CĂTRE TINERIĬ EVREI
ÎNTRE REGI
Imprimeria Statuluĭ
TIPURI PARLAMENTARE
DIN TARGU-OCNA
VERONICA MICLE
Amanţiĭ, prietinĭ nici-odată
MORŢII ŞI VII

Bucureştĭ, 7 Iulie 1891.

SEPTAMANA

In toată Franţa s'a serbat marea zi de 14 (2) Iulie, aniversara dărâmăreĭ Bastilieĭ, trista cetăţuie a absolutismuluĭ monarhic, iadul pământesc pentru toţĭ oameniĭ independenţĭ şi neplăcuţĭ stăpânireĭ.

Ziua de 14 Iulie însemnează data cea maĭ măreaţă în istoria Franţeĭ şi a Europeĭ întregĭ, căcĭ ea este aniversara proclamăreĭ drepturilor omuluĭ, recunoaşterea principiuluĭ că toţĭ oameniĭ fără deosebire aŭ drept la viaţă şi libertate.

Ziua de 14 Iulie maĭ este aniversara proclamăreĭ primeĭ republicĭ, bazată pe principiile măreţe de libertate, egalitate şi frăţie.

Francezii serbează cu mult entuziasm această zi, care pentru dânşiĭ însemnează redeşteptarea din-tr'un somn lung, renaşterea la o viaţă nouă, primenirea păturilor domnitoare.

Noĭ, salutând cu respect aniversara celeĭ maĭ marĭ revoluţiĭ şi a proclamăreĭ primeĭ republicĭ pe baze umanitare, nu putem să nu recunoaştem că idealul omenireĭ de astă-zĭ este tot libertatea, egalitatea şi frăţia, deşi aŭ trecut o sută şi treĭ anĭ de la proclamarea lor ca principiĭ de guvernămînt.

Revoluţia din 1789 a dărîmat feodalismul şi a deschis calea la viaţă şi guvernare pătureĭ mijlociĭ, burgheziei, care a ajuns la aceasta cu ajutorul poporuluĭ.

Astăzĭ, în locul seniorilor feodalĭ, avem pe mariĭ capitalişti burghezĭ; dar poporul tot nu se bucură de libertate şi egalitate, de şi aceste frumoase lucrurĭ sunt înscrise în legĭ încă de la 1789.

De aceea, 14 Iulie însemnează pentru democraţia din toată lumea numaĭ prima victorie; dar nu cea definitivă.

La 14 Iulie s'a dărîmat Bastilia feodală şi aceasta a omorît feodalismul pretutindenĭ. Maĭ trebue un 14 Iulie, căcĭ maĭ este o Bastilie mare şi puternică de dărîmat. Numaĭ atuncĭ libertatea, egalitatea şi frăţia vor deveni o realitate.

*

De o cam dată şi întru cât e vorba de frăţie, Anglia pare a voi să se înroleze definitiv în frăţia celor treĭ dinastiĭ centrale, pentru a face din tripla alianţă, una quadruplă.

Vizita luĭ Wilhelm II la Londra a dat naştere zvonuluĭ, cum că deja pactul s'a încheiat la Hatfield, în casa lorduluĭ Salisbury, căruia Impĕratul Germanieĭ i-a făcut nemărginita cinste a viziteĭ sale.

Până acum, de şi ziarele tripleĭ alianţe se măgulesc cu speranţa că, zonvul acesta e bazat pe adevĕr, cu toate aceste nimic pozitiv nu se ştie, de cât doar că în timpul aflăreĭ luĭ Wilhelm II la Londra, în Parlamentul englez aveaŭ loc desbaterĭ furtunoase, în care mosafirul Regineĭ Victoria nu era de loc cruţat.

Deputaţiĭ Labouchère şi Stanhope aŭ cerut lămurirĭ complecte guvernuluĭ asupra relaţiilor dintre Anglia şi tripla alianţă, criticând pe aceasta din urmă cu multă vehemenţă şi arĕtând că Anglia are maĭ mare nevoie de prietenia Franţeĭ.

Guvernul a fost silit să declare că nu există nicĭ un pact cu tripla alianţă, că nicĭ cunoaşte bazele acesteĭ din urmă şi că doreşte prietenia cu toate Statele.

Deputatul Stanhope a spus chiar că ar trebui să se învite preşedintele republiceĭ franceze ca să vie la Londra; căcĭ englezii, carĭ sunt obicinuiţĭ de pe acum cu ideea republicană, îl vor primi cu maĭ mult entusiasm de dât pe Wilhelm II.

Cu toate aceste, a doua zi Impĕratul german a fost primit la Guildhall de lord-mayorul Londreĭ şi a treia zi pare a se fi făcut acel pact între Anglia şi liga păceĭ, pact de care vorbesc ziarele nemţeştĭ.

*

Erĭ a fost ziua fixată pentru desvoltarea în Camera franceză a interpelăreĭ deputatuluĭ Laur, privitoare la refuzul ambasadeĭ germane din Paris de a viza paşapoartele călĕtorilor comercianţĭ, carĭ aŭ afacerĭ în Alsacia-Lorena.

Cu toată opunerea D-luĭ Ribot, ministru de externe, Camera—foarte agitată—votase cu 286 voturĭ contra 203, punerea la ordinea zileĭ a interpelăreĭ pe Vinerĭ.

Dar tocmaĭ când se credea că D. Ribot va cădea, guvernul a pus chestiunea de încredere şi Camera a votat amânarea interpelăreĭ.

Rĕsvotul a ajuns la Paris.

*

Ziarul nostru s'a ocupat mult cu cestiunea bătăiĭ în armată.

Noĭ am protestat maĭ cu seamă în contra indulgenţeĭ tribunalelor militare faţă cu ofiţeriĭ saŭ gradele inferioare, carĭ bat şi torturează pe soldaţĭ.

Eĭ bine, iată un caz întâmplat în Germania.

Tribunalul militar din Würzburg a judecat pe sub-ofiţerul reg. 2 de ulanĭ din Ausbach Frederic Kiesskalt, acuzat de maltratare şi abuz de putere faţă cu un soldat din escadronul sĕŭ, Iosef Kugler, din Neŭhaus.

Din Octombrie 1889, până în Aprilie 1890 sub-ofiţerul în chestiune supunea pe bietul soldat celor maĭ neomenoase torturĭ, aşa că, în cele din urmă, victima înnebuni.

Ne e scârbă şi groază să intrăm în amĕnuntele torturelor la care fiara de sub-ofiţer îşĭ supunea victima, numaĭ pentru că, fiind recrut, greşea la instrucţie.

Tribunalul militar, îngrozit de cruzimea fiareĭ de sub-ofiţer, l-a condamnat la degradare şi la 15 lunĭ de închisoare.

Cu această ocaziune, presa germană a arĕtat că adevĕraţiĭ călăĭ în armată sunt sub-ofiţeriĭ, carĭ terorizează soldaţiĭ, fără ca faptele să poată ajunge la urechile ofiţerilor comandanţĭ.

Pentru a pune capăt acesteĭ triste stărĭ de lucrurĭ, ziarele, în unire cu deputaţiĭ înaintaţĭ din Reichstag, propun ca soldaţiĭ să fie *obligaţĭ* ca dimineaţa, la raport, să adreseze direct toate plângerile lor ofiţerilor. Alt-fel, de frica sub-ofiţerilor, eĭ nu îndrăznesc să se plângă şi apoĭ raportul pe cale ierarchică este o adevĕrată barbarie.

Când soldatul va fi dator să raporteze de a dreptul căpitanuluĭ şi când acesta va fi un om de inimă, sub-ofiţeriĭ nu vor maĭ îndrăzni să bată.

Noĭ nu avem încredere în eficacitatea uneĭ asemenea mĕsurĭ în ţara noastră. La noĭ nu numaĭ gradele inferioare bat; dar se vĕd zilnic cazurĭ în carĭ maiorĭ, coloneĭ, ba chiar generalĭ, nu se ruşinează de a bate, ca selbaticiĭ.

Poporul nostru e maĭ puţin cult de cât cel german şi ofiţeriĭ noştri n'ar condamna nicĭ o dată pe un coleg bătăuş şi schingiuitor la degradare şi închisoare lungă. La noĭ e în floare proverbul: *Corb la corb nu scoate ochiĭ.* **Neagu.**

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este aşezământul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

SCRISORI DIN GERMANIA

(Corespondenţă specială a ziaruluĭ *Adevĕrul*).

In statele care fac parte din Tripla-alianţă precum şi'n Anglia care s'a declarat cam solidară cu politica de pace a Ligeĭ centrale, plouă straşnic cu articole privitoare la acest pact. Declaraţiunĭ solemne de pace se fac în toate părţile, de la masa verde a diplomaţilor, de pe tribuna Parlamentelor şi de pe acea a ziaristiceĭ.

Am zis într'o scrisoare precedentă că puterele centrale doresc foarte sincer mânţinerea păceĭ, fiind-că e în interesul lor, şi fiind-că această pace le garantează integritatea actuală a teritoriuluĭ ce ocupă şi influenţa preponderantă în Europa. In cazul contrar s'ar face declaraţiunĭ tot atât de solemne dar — în direcţie contrarie. Alianţa cum se ştie, s'a reînoit pe 6 anĭ, dar nu fără greutăţĭ, fiind-că radicaliĭ franco-filĭ din Italia aŭ făcut demonstraţiĭ pentru vechea şi generoasa Galie. D'asemenea s'a stabilit o înţelegere între Italia şi Anglia pentru apărarea poziţieĭ lor în Marea Mediterană contra „poftelor" franţuzeştĭ. Toate acestea aŭ îngrijat mult maĭ cu seamă pe Ruşĭ şi presa oficioasă din St.-Petersburg în frunte cu cunoscuta *Novoie Vremia* declară că faţă cu această stare de lucrurĭ încheierea imediată a uneĭ alianţe franco-ruse se'mpune, căcĭ şi Rusia doreşte menţinerea păceĭ şi să ferească Europa de uneltirile rĕsboinice ale Tripleĭ-alianţe. Cuvioasa şi paşnica Rusie! In gura foilor sale, declaraţiile de menţinerea păceĭ sună prea sublim!

Toate cele-l'alte State marĭ din Europa aŭ cel puţin oare-care motive plausibile care fac ca politica lor să fie numaĭ o jumĕtate interesată. Legitimitatea pretenţiilor germane şi franceze de pildă în cea ce priveşte Alsacia-Lorena poate fi discutată. Aceste provincii aŭ fost altă-dată germane, cu o populaţie curat germană; dar astă-zĭ ele sunt cu micĭ escepţiunĭ franceze cu corp şi suflet.

Insă Rusia cu sabia într'o mână şi cu Evanghelia în cea-l'altă are un singur scop, înspăimântător pentru cultura seculară a bătrâneĭ Europe: Cotropire şi iar cotropire, stăpânirea şi subjugarea lumeĭ, transformarea Europeĭ într'o mare închisoare rusească, tristă şi tăcută, în cimitir pentru civilizaţia noastră. De acea chiar în Franţa s'aŭ ridicat în ultimul timp vocĭ autorizate contra uneĭ alianţe cu Rusia, iar în *Figaro* a şi publicat câte-va articole ale unor diplomaţĭ carĭ propun două soluţiunĭ pentru o împăcare între Franţa şi Germania. Aceste două soluţiunĭ sunt: saŭ proclamarea Alsacia Loreneĭ ca stat neutral saŭ ca Alsacia să rĕmâie germană şi Lorena franceză. In acest din urmă caz, Franţa să dea ca despăgubire Germanieĭ câte-va coloniĭ exotice şi consimţimântul sĕŭ pentru încorporarea Luxemburguluĭ la Germania.

De mare însemnătate este faptul că aceste propunerĭ făcute în presa parisiană n'aŭ fost primite de astă dată cu ironie din partea celeĭ germane, ci salutate de această din urmă, putem zice chiar cu o oare-care căldură şi tocmaĭ din partea organelor ce aŭ relaţiunĭ cu guvernul din Berlin. Intre acestea trebue citat în primul rând ziarul *Die Post* Pe de altă parte bătrânul *Barthélemy saint-Hilaire* a luat şi el cuvântul în chestia împăcăreĭ declarând că, o alianţă a Francieĭ democratice cu autocrata Rusie este nefirească de tot şi că quadrupla alianţă centrală nu'şĭ îndreaptă armele eĭ contra Francieĭ, ci contra Rusieĭ care ameninţă toată cultura occidentală şi că Franţa în interesul civilizaţiuneĭ, ar trebui să nu fie de cât un spectator neutral la acest rĕsboiŭ.

Presa şi opinia publică de aicĭ, până şi 'naltele sfere politice sunt unanime în părerea că numaĭ o împăcare între aceste două marĭ state civilizate poate salva cultura apuseană, din ghiarele ursuluĭ de la Nord. Maĭ mult de cât Tripla-alianţă şi faimoasele călătoriĭ ale luĭ Wilhelm al II-lea, împăcarea franco-germană a devenit obiectul discuţiunilor simpatice şi serioase, atât la Paris cât şi la Berlin şi 'n cele-l'alte Metropole germane. Şi aceasta cu toate că şoviniştiĭ germanĭ şi revanşarziĭ francezĭ maĭ aŭ încă o mare influenţă şi fac multor barbaţĭ politicĭ din ambele state, imposibilă orĭ şi ce părere francă în această arzătoare chestiune, una dintre cele maĭ arzătoare ale timpuluĭ nostru.

Orĭ cum ar fi, de un lucru însă suntem foarte siguri: Toată lumea civilizată, tot ce e cult în Europa, ar saluta cu cel maĭ viŭ entusiasm încetarea duşmănieĭ între Franţa şi Germania, duşmănie, care ne-a aruncat în cea maĭ ruinătoare nesiguranţă, în cele maĭ îngrozitoare datoriĭ publice şi care face cu neputinţă ca cine-va să se poată gândi la un adevĕrat progres.

Când şi dacă împăcarea se va face, aceasta să'nţelege că nu o putem şti, precum nu o ştiŭ nicĭ autoriĭ propunerilor citate. Cea maĭ arzătoare a noastră dorinţă însă este, ca concesiile ce par dispuse ambele părţĭ a face *să ducă* la o înţelegere deplină, pentru ca şi noĭ, popoarele cele tinere şi micĭ, care maĭ avem o mulţime de făcut, să ne putem deda cu linişte, intereselor noastre interne.

Răpciuneanu.

INTRE REGĬ

Am găsit la un prieţin o carte tipărită în Imprimeria Statuluĭ şi intitulată:

10 Maiŭ 1886—10 Maiŭ 1891
UN PĂTRAR DE VEAC DE DOMNIE
a
REGELUI CAROL I

Curios se vĕd ce documente convingĕtoare voiŭ găsi în această carte asupra *fericiteĭ (!)* Domniĭ a luĭ Carol I, mărturisesc de la început că mi-a fost imposibil s'o citesc, de oare-ce coprinde cele maĭ josnice linguşirĭ.

Fiind-că am deschis vorba, daŭ şi cititorilor meĭ câte-va mustre din corespondenţele dintre Regĭ, aşa:

Regele Leopold al Belgieĭ, Regina Victoria a Engliterei, Regele Humbert al Italieĭ, Regina Regenta Emma a Olandeĭ şi Regele George al Grecieĭ numesc pe Regele Carol: *Scumpul lor Frate*, Papa de la Roma: *Majestate*, D. Carnot preşedintele Republiceĭ franceze: *Prea scumpe şi mare prieten*, Franţ Iosef Impĕratul Austrieĭ: *Prea luminat* şi *iubit vĕr şi frate*; iar Wilhelm al II Impĕratul Germanieĭ, *Prea luminat mare şi prea puternic* **Principe**, *prieteneşte iubit vĕr şi frate.*

Al draculuĭ lucru. Wilhelm ştie bine cu cine are a face şi de, pentru linguşirea luĭ Carol I, îl tămâe cu calificativele de *luminat*, *mare* şi *puternic*, Principe.... Ştie Neamţul ce vrea!

După atâta frăţie şi prietinie, credeam că Sultanul îĭ va întrece pe toţĭ în temenele şi ca drept suvenire de izbânzile de la Plevna, i-o zice: *Unchiule.* Când colo *iok poreklă.*

Regiĭ între dînşiĭ se cinstesc ca.... pardon!... ţiganiĭ. **Cald.**

TRIBUNA LIBERĂ

Cătră tineriĭ evreĭ

Discursul şi moţiunea D-luĭ deputat Aslan cu privire la evreĭ a avut un puternic rĕsunet în presă şi în public. Cestiunea evreilor din România a venit din noŭ pe tapet. Maĭ toate partidele politice din ţară şi-aŭ zis şi'şĭ zic încă zilnic cuvîntul lor în această privinţă. Gazetele evreeştĭ apără şi dînsele, cum pot şi cum se pricep, interesele coreligionarilor. Aceste gazete însă, credem că sunt departe de a înfăţişa opiniunea întregeĭ mase evreeştĭ, adevĕratele părerĭ ale mulţimeĭ evreilor azĭ aflătorĭ în ţară. Dacă în *critica* situaţiuneĭ noastre ne apropiem, noĭ tineriĭ, de dînsele, cel puţin în unele privinţĭ; apoĭ nu-ĭ tot aşa în ceia ce priveşte punctul de plecare, temelia ştiinţifică de la care pornim noĭ şi vederile metafizico-şoviniste ale domniilor-lor şi decĭ ne deosibim şi în privinţa mijloacelor de îndreptare şi de rezolvire a cestiuneĭ evreilor din România. Cum şi ce fel gândeşte tinerimea evree, cel puţin o bună parte din aceĭ ce aŭ frecventat şcoalele române, s'a putut vedea cu prilejul dorinţeĭ de a înfiinţa comunităţĭ evreeştĭ, recunoscute de guvern şi maĭ pe urmă în ziarul grupuluĭ „*Asimilarea.*" E drept că *Asimilarea* nu se poate privi ca expresia adevĕrată a întregeĭ părţĭ culte, căcĭ nu cu toţiĭ am fost de părerea celor grupaţĭ în jurul aceluĭ ziar; nu-ĭ maĭ puţin adevĕrat însă, că poate sluji de puternică dovadă că în sînul evreilor-romînĭ, a început să se deosibească maĭ multe curente noĭ şi cu totul diferite de concepţiele, ideile şi aspiraţiele celor maĭ bĕtrânĭ. Astă-zĭ ar fi timpul ca tineretul izraelit să-şĭ zică din noŭ şi de astă-dată în chip lămurit şi desăvîrşit, tot gîndul sĕŭ în privinţa evreilor-românĭ. Expunerea teoretică, cu totul obiectivă şi ştiinţifică a cestiuneĭ evreeştĭ ar fi de un folos imens în împrejurările de faţă. A-

ceastă sarcină grea văd că şi-a luat-o eminentul publicist D. G. Panu. Cu atât maĭ bine. Nimene nu poate fi maĭ obiectiv în această cestiune de cât un om pătruns de toate ideile moderne şi care nu-ĭ născut din neamul despre care vorbeşte. Mulţumită D-luĭ Panu deci, tineretul cult şi inteligent al evreilor a scăpat de o muncă, cel puţin pentru moment.

Avem însă de făcut alt-ceva. Nimica nu-ĭ maĭ convingĕtor în cestiunele sociale, de cât *faptele reale*: Teoreticeşte e adevĕrat că naţiunele azĭ existente în Europa, sunt divizate în clase producĕtoare şi în clase trăitoare din plus valoare, din muncă neplătită. Dar este aceasta adevĕrat şi pentru evreĭ? Şi maĭ ales este aceasta adevĕrat pentru evreiĭ-românĭ? Un argument al antisemiţilor noştriĭ e că evreiĭ *în deobşte* trăesc ca nişte paraziţĭ, că *în deobşte* evreiĭ nu muncesc muncă productivă, folositoare într'un fel societăţeĭ române. Eĭ bine, *faptele* trebue să dovedească daca această afirmaţiune e dreaptă saŭ nu. Şi *de datoria noastră* este să aducem lumina asupra acestuĭ punct. Adevĕrul în această privinţă e de un imens folos pentru noĭ. Dacă se dovedeşte că o parte foarte însemnată dintre evreiĭ-românĭ sunt producătorĭ direcţĭ, dacă se vĕdeşte că o mulţime de israeliţĭ trăesc, muncind muncă folositoare ţĕreĭ, atuncĭ toţĭ oamenii cinstiţĭ vor recunoaşte că măcar pentru această parte nu trebue păstrat acel suveran dispreţ. In faţa uneĭ statisticĭ de aşa natură numaĭ ceĭ pasionaţĭ, numaĭ pamfletarii preseĭ, vor putea continua să vorbească de evreiĭ-românĭ în mod general, fără nicĭ-o deosebire, fără să pună stavilă pornirelor atavice. Şi cât de surprinsă va fi opiniea publică când va vedea curatul adevĕr asupra feliuluĭ de traiŭ şi de indeletnicire a imenseĭ majorităţĭ a evreilor din ţară. Atuncea mulţĭ vor simţi nedreptatea ce aŭ făcut şi fac când după rapacitatea şi cruzimea unuia saŭ maĭ multor cămătarĭ mizerabilĭ, judecă o populaţie de aproape 300,000 de indivizĭ. Atuncĭ mulţĭ se vor lovi peste frunte şi vor recunoaşte că-ĭ cu desăvêrşire greşit a judeca o populaţie după indivizii ce se văd în stradele — două saŭ treĭ la numĕr — maĭ principale dintr'un oraş, lăsând cu totul nebăgate în seamă uliţele unde mişună acea mulţime de muncitorĭ: ciubotarĭ, croitorĭ, zidarĭ, zugravĭ, curelarĭ, tinichigiĭ, aparĭ hamalĭ, căruţaşĭ, etc. etc.

Cercetarea feliuluĭ de traiŭ al evreilor vĕ arăta şi mizeria neagră a uneĭ însemnate părţĭ din aşa numiţiĭ „miciĭ negustorĭ". In realitate micul negustor ĭe robul capitalistuluĭ angrosist, sclavul cămătaruluĭ ce-ĭ împrumută câţĭ-va leĭ cu dobândă *sĕptămânală*. Din zorĭ de zi până noaptea târziŭ, vara ca şi ĭarna, stă tatăl, nevasta şi de multe orĭ şi un copil în picioare, pentru ca tot câştigul să intre în buzunarele cămătaruluĭ şi angrosistuluĭ: ĭară ieĭ mănâncă ceapă şi usturoiŭ cu pâine şi's desculţĭ şi rupţĭ.

Cine poate numi pe aceştĭ oamenĭ exploatatorĭ, lipitorĭ, dovedeşte numaĭ pasiune, rea voinţă.

Socot că ceĭ inteligenţĭ şi cinstiţĭ dintre evreĭ aŭ înţeles deja intenţiunea mea. Ie vorba de a face *noĭ singurĭ* cercetărĭ minuţioase asupra *indeletnicireĭ* evreilor din ţară. Să lăsăm ca comisiunea parlamentară să lucreze după cum o va povăţui simţul eĭ patriotic, ĭară noĭ de altă parte să facem *în chip cu desăvîrşire obiectiv şi desinteresat*, ceea ce D. Aslan doreşte cu privire la feliul ocupaţiuneĭ zilnice a evreilor-românĭ. După felul ocupaţiuneĭ se pot judeca multe altele. In acest scop tineriĭ maĭ luminaţĭ şi în genere orĭ ce om înaintat dintre evreĭ, din cele maĭ principale oraşe deocamdată, şi maĭ ales din oraşele Moldoveĭ, să se grupeze într'un cerc a căruia menire să fie: *elaborarea uneĭ statisticĭ, care să arate numĕrul evreilor şi felul lor de ocupaţiune din oraşul respectiv*. Aceasta să fie preocuparea principală. In rîndul al doilea să se descrie, cel puţin în trăsăturĭ generale şi ilustrate cu câte-va exemple, starea mahalalelor saŭ uliţelor locuite de evreĭ, starea locuinţelor, hraneĭ, etc., şi daca muncesc saŭ nu şi copiiĭ. Acuma e timpul foarte favorabil pentru alcătuirea acestor cercurĭ. Suntem în vacanţă şi studenţimea evree poate şi are timp să lucreze în acest sens. Munca aceasta nu-ĭ atât de grea pe cât s'ar părea şi n'are nevoie de marĭ cheltuelĭ de banĭ. Numaĭ bună-voinţă, hotărâre şi stăruinţă trebue şi în scurtă vreme ea va fi sfârşită. Părerea mea e să facem apel şi la colegiĭ şi oamenii de bine românĭ ca să intre în aceste cercurĭ şi să fie alăturea cu noĭ, *de faţă adică* la cercetările noastre.

Sunt pe deplin încredinţat că rezultatul acesteĭ întreprinderĭ va fi favorabil evreilor muncitorĭ. Sunt pe deplin convins că opinia publică română se va schimba, şi în bine,—în privinţa israeliţilor românĭ. Se va vedea în sfârşit că societatea modernă a distrus armonia dintre evreĭ, că alcătuirea economico-socială modernă a divizat şi pe evreiĭ românĭ în clase cu interese opuse şi 'ĭ a apropiat de clasele respective în care sunt divizaţĭ înşişĭ româniĭ, cel puţin întru cât priveşte clasa muncitoare. Se va vedea în fine cât e falş, îngrozitor de absurd să vorbeştĭ de toţĭ evreiĭ-românĭ ca de un singur om. Aştept să văd ce vor zice tineriĭ de părerea mea.

Călimăneştĭ, 2 Iulie 1891. **Dr. St. Stânc...**

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al ... căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78)

(Va urma) Total . 40...

TIPURI PARLAMENTARE

General Florescu

Curcan bătrân, cu aier mândru
Şi une-orĭ foarte sinistru,
El dă orĭ-căruĭ să 'nţeleagă
Că 'n ţară este.... prim-ministru!

—x—

Şi celor ce susţin guvernul
De la distanţă le surîde;
Iar opoziţia ar vrea-o
S'o spânzure ca şi un gide.

—x—

Către Matusalem-Ilariu
Ironic une-orĭ priveşte.
Şi în secret îĭ sapă groapă,
Nu'l sufere, nu'l mistueşte.

—x—

Işĭ rîde vecinic de principiĭ
Ce le numeşte.... caramboale!
Şi 'ţĭ spune: „ceĭ cinstiţĭ şi sincerĭ
„Rămân adese-a coate-goale!

—x—

De'l controlezĭ şi'l ceĭ la furcă
Curcanul nostru cam nervos,
Se umflă în pene şi devine
De cât Neptun maĭ furios.

—x—

Iar dacă'l fluerĭ, el atuncea
Maĭ mânios bolboroseşte;
Şi neputând să te sfâşie,
Cu obrăznicia te.... stropeşte!

Tradem.

Imprimeria Statuluĭ

De când s'a supĕrat pe noĭ, boerul de la *Monitorul Official*, o ploae de reclamaţiĭ ne sosesc de la subalterniĭ sĕĭ.

Iată una de probă:

După moartea mareluĭ poet Vasile Alexandri, Coconu Alex. Cantacuzino a poruncit ca cu materialul Statuluĭ, să se imprime o broşură cuprinzĕnd maĭ multe bucăţĭ alese din scrierile luĭ Alexandri, zicĕnd că din vênzarea lor care a produs 5000 leĭ să se înceapă formarea uneĭ case de pensiunĭ pentru lucrătoriĭ tipografi.

Lăsăm d'oparte abusul de putere ce s'a făcut cu impunerea lucruluĭ şi întrebăm.

D. Ministru de interne datu-ĭa d-luĭ Cantacuzino autorizaţie ca să tocească slovele Statuluĭ, se ardă gazul şi se întrebuinţeze maşinile şi hârtia Imprimerieĭ?

Afară d'asta ce face D. Director al Monitoruluĭ cu ceĭ 5,000 leĭ strînşĭ din vênzarea aceleĭ broşurĭ? orĭ a făcut alte dulapurĭ?...

Un respuns nu strică.

Editorul.

Din Târgu-Ocneĭ

Neglijenţa şi nepăsarea administraţiuneĭ căilor noastre ferate, a ajuns la culme. Sub nicĭ un director nu s'aŭ ivit atâtea nemulţumirĭ şi atâtea accidente ca sub direcţiunea de tristă memorie a D-luĭ Duca.

Mĕ întreb: ce are de gând D-l Duca care se află în capul acesteĭ administraţiunĭ şi care stă nepăsător la toate reclamaţiunile şi nemulţumirile ce provoacă reaua administraţiune?!

Intrebăm pe D-nul Duca: oare voiajoriĭ de pe liniile laterale nu plătesc şi eĭ ca şi ceĭ-l'alţĭ? Pentru ce pe linia Adjud-T.-Ocna se dă materialul rulant cel maĭ mizerabil posibil? Două zile consecutiv, la 2 şi la 3 a curenteĭ, trenul ce trebuie să sosească în T.-Ocna la 10 şi jumĕtate seara şi care era plin cu voiajorĭ pentru Slănic, a sosit la 3 dimineaţa—iar trenul ce trebue să sosească la 6 ore seara, soseşte tot-d'auna la 7.

Ce aŭ păcătuit, D-le Duca, voiajoriĭ, ca să stea ceasurĭ întregĭ pe câmp până când să se dreagă hodorogitele D-tale maşinĭ?

Aceste întârzierĭ sunt aşa de dese în cât pentru T.-Ocna nicĭ nu maĭ sunt ore hotărâte pentru sosirea şi plecarea trenurilor.

Dupe cercetările ce am făcut, toate aceste întârzierĭ sunt motivate prin faptul că pe această linie, nu există nicĭ o maşină bună, toate sunt uzate şi stricate în cât chiar mecaniciĭ refuză de a pleca cu ele.

In acelaş timp linia Adjud-T.-Ocna se găseşte într'o stare foarte proastă, traversele sunt putrede şi peste 5000 de traverse sunt constatate ca în stare de a fi scoase din serviciŭ şi cu toate acestea direcţiunea rĕmâne nepăsătoare, — până când de sigur o nouă catastrofă îĭ va scoate din amorţeală.

Sfărâmarea celor 13 vagoane încărcate carĭ aŭ plecat din gara T.-Ocna, şi carĭ aŭ produs statuluĭ o pagubă de 30 de miĭ leĭ, se datorează, în urma anchetei făcute, tot direcţiuneĭ căilor ferate, care a neglijeat de a trimite acesteĭ gărĭ opritorile necesare, cu toate rapoartele făcute de toţĭ şefiĭ ce s'aŭ succedat la această gară.

* * *

Ajuns în fine la Têrgu-Ocna, la 3 noaptea în loc de 10 şi jumĕtate, am tras la vestitul hotel Mardiros, unde graţie miriadelor de păduchĭ de lemn, n'am putut închide ochiĭ de loc. — Decĭ la 6 dimineaţa eram în picioare — plec să visitez têrgul, şi în acelaş timp să maĭ aflu câte-ceva din localitate. Aşa, aflaĭ că comuna Têrgu-Ocna, acum 40 de anĭ dispunea numaĭ de un venit de 60 miĭ leĭ vechĭ, şi cu toate acestea, părinţiĭ comuneĭ de pe atuncĭ aŭ pavat cu piatră maĭ toate străzile ce se găsesc şi astă-zĭ.

De atuncĭ şi până acum, cu toate că venitul a ajuns la 300 000 leĭ vechĭ, primariĭ ce se s'aŭ succedat n'aŭ maĭ fost în stare să maĭ pue măcar o piatră nouĕ —şi toţĭ până la primarul actual, nu s'aŭ gândit de cât la căpătuială, şi la fel de fel de hoţiĭ. Probă, sunt ceĭ 5,000 de leĭ ce-ĭ datoreşte comuneĭ un fost domn Primar, şi pentru care există sentinţa Curţeĭ de apel din Iaşĭ cu No. 1,275.

In schimb însă, aflu că actualul primar al comuneĭ, lucrează cu multă energie în interesul comuneĭ.

* * *

Trecĕnd la Slănic, am ajuns într'o zi ploiasă în cât lăs pe altă-dată, a da cititorilor o dare de seamă asupra progreselor ce am semnalat aci.

Un călător

---

* * *

Amanţĭ Prietinĭ, nicĭ-odată

I

Se întîlniseră în viaţa lor, amîndoĭ de aceiaşĭ vîrstă, se iubiseră întâiŭ cu o dragoste furioasă şi gingaşă, şi de la 20 până la 30 de anĭ, trăiră pentru eĭ singurĭ. Eĭ eraŭ tipul amanţilor de romane, bărbatul brun, bine făcut, cu ochiĭ negri, cu mersul îndrăzneţ; femeea blondă, delicată, cu privirĭ visătoare; când cine-va îĭ vedea trecĕnd zicea: sunt făcuţĭ unul pentru altul. Dacă în cursul vieţeĭ lor fericite ar fi avut vr'un copil, fără îndoială că amantul s'ar fi căsătorit cu amanta luĭ. Dar ea nu născu. Şi cum eraŭ mulţumiţĭ de prezent fără să se maĭ gândească la viitor, încrezându-se în fericirea lor rĕmaseră ast-fel. Eĭ locuiaŭ împreună „Domnul şi Doamna" le zicea servitoriĭ, precum şi toţĭ veciniĭ. Nicĭ-odată nu se certase, şi eraŭ în tot d'a-una de aceiaşĭ părere.

Câte-odată se întîmpla că spuneaŭ amîndoĭ aceleaşĭ cuvinte. Atuncĭ îşĭ întindeaŭ mâna surăzînd privindu-se cu drag.

Pasiunea unuia pentru celă-l'alt era tot aşa de mare ca şi drăgălăşia lor; după zile foarte plăcute, petreceaŭ noptĭ foarte calde, încălzindu-se într'o afinitate de cărnurĭ, carĭ se căutaŭ tot-dea-una, mereŭ, cu tot obiceiul pe carĭ îl aveaŭ, saŭ poate tocmaĭ din pricina acestuĭ obiceiŭ. Câte-odată îşĭ ziceaŭ fără amărăciune; „Când vom fi bĕtrînĭ...."

Era între eĭ un contract fără să se maĭ sfîrşească vr'o dată. Timpul însă trecea.

II

Nimenĭ n'o să ne facă să credem că de la 30 de anĭ, zilele sunt maĭ scurte ca la 20 de anĭ. De-odată un curent te ia; orizontul se apropie şi viitorul îţĭ apare.

Ast-fel fără să cugete, fără să crează, eĭ se pomeniră bĕtrânĭ. Ea maĭ ales. Capu-ĭ aşa de frumos îşĭ pierduse gingăşia. Amîndoĭ împliniseră 35 de anĭ, dar la vîrsta asta un bărbat e tot tînĕr pe când o femee începe a nu maĭ fi. Ea a înţeles, el însă se gândise de mult şi tristeţea începu. Pasiunea lor trupească muri de-odată, cel puţin *a luĭ* — pe când iubirea lor sufletească tot trăia. Aceştĭ amanţĭ deveneaŭ prietenĭ, şi nu e nimic maĭ mormîntal în lume de cât această separaţiune de carne când inimile rĕmân credincioase. Zilele treceaŭ tot ast-fel, dar nopţile se schimbase în trist de tot. Ea fu cea întâiŭ, care rezemându-se, îl îndemnă să iasă puţin să maĭ petreacă. El nu rĕspunse nicĭ nu, nicĭ da; pe urmă într'o seară, nu se întoarse la masă, veni foarte târziŭ noaptea, se scuză cum putu şi se culcă fără să vază că bĕtrâna luĭ amantă plânse. După douĕ zile făcu acelaşĭ lucru.

Voĭ fi sora sa, se gândi ea....

In cele douĕ lunĭ carĭ urmară după această *ruptoare* el se obicĭnui din ce în ce maĭ mult cu viaţa pe care o ducea afară din casă.

Pretindea că'şĭ făcuse aşa de repede prietinĭ.

Indată ce se întorcea, casa i se părea nesuferită şi cu toate astea ea era în tot-d'auna drăgălaşe cu el fără să'ĭ facă vr'o mustrare.

Pe urmă el plecă într'o călătorie, pentru nişte afacerĭ grave, pe carĭ nu le avea.

Când se întoarse, găsi casa goală; amanta-ĭ cea bătrînă plecase fără strigăte şi fără lacrimĭ.

Găsi o scrisoare pe o masă, în camera lor, o deschise cu inima bătându-i-se şi cuprins de o adevĕrată disperare: apoĭ citi:

III

„Bietul meŭ prietin; tu eştĭ tînĕr încă, şi eŭ sunt deja bătrînă. Pe tine toate femeile te ispitesc; pe mine nimenĭ nu mĕ va maĭ mişca — nicĭ chiar tu — când va fi vorba de dragoste în sensul special al cuvîntuluĭ. Dar îţĭ păstrez prietinia mea întreagă; prietinia uneĭ femeĭ care 'ţĭ-a dat tinereţea sa, care a împărţit'o pe a ta, care a trăit cincĭ-spre-zece anĭ lêngă tine, prin tine şi pentru tine. Du-te dar colo unde plăcerile te chiamă: eŭ nu sunt aşa de puternică să vĕz asta cu inima liniştită şi plec. Când veĭ fi sătul de minciunile pe carĭ le veĭ auzi, adu-ţĭ aminte că te aştept în orĭ-ce ceas — ca prieten. Vom vorbi de trecut."

Şi jos de tot pe scrisoare era însemnată adresa. El luă o trăsură şi zise să'l ducă în fuga mare. Când îl vĕzu, ea dete un ţipăt, se sculă şi rĕmase ca înmărmurită, pe când el o strîngea în braţe.

— Vin să te caut.... iute, să plecĕm.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL" (3)

Veronica Micle

Conferinţă despre viaţa şi operile poetice, ţinută în Ateneul Român în seara de 13 Decembre, cu ocasiunea inaugurăreĭ bustuluĭ sĕŭ.

— (Urmare) —

Se înţelege că Eminescu, tênĕr ca şi dênsa p'atuncĭ, spre a mântui o femeie, n'a avut grija să se deghizeze precum făcu bardul latinităţeĭ, în spirituala piesă a D-luĭ V. A. Ureche: *Alexandri la Mirceşti*, ci Veronica cunoscĕndu-l acum pe poet care era tocmaĭ aşa după cum îl visase dênsa, îl iubeşte. Luptă cu sine, după cum vom vedea dar în neguroasa-ĭ viaţă, chipul poetuluĭ îĭ apare plin de lumine şi, totuşĭ ea se întreabă:

Vaĭ şi eŭ ne-domirită
Mĕ muncesc cu mult maĭ mult;
Căcĭ nu ştiŭ ce-a fi maĭ bine
Mintea, inima s'ascult?

Maĭ târziŭ vĕzĕndu-se aproape de prăpastie strigă:

Fugĭ îţĭ zic căcĭ a mea minte
Prevesteşte numaĭ rĕŭ
Nu te du şopteşte'n taină
Sufletul şi dorul meŭ!

Câtă francheţă.

Intorcêndu-se în ţară primele sale încercărĭ literare le publică în ziarul luĭ Cesar Boliac: *Trompeta Carpaţilor*, care apărea la Bucureştĭ. Maĭ târziŭ însă pe la anul 1870, ea dete la lumină cele d'întâiŭ poesiĭ ale sale în *Convorbirĭ Literare*, care apărea p'atuncĭ la Iaşĭ şi care e cea maĭ veche revistă românească; tot în acea vreme, ea colabora la foaia beletristică *Familia*, care apărea în *Oradea-Mare* şi care într'un chip inteligent, încuragiază talentele şi susţine gustul românilor de peste munţĭ pentru literatura Românească.

La 1883 mutându-se în Bucureştĭ, maĭ scrise câte-va poesiĭ carĭ se găsesc în *Revista Literară*.—In *Revista-Nouă* cam exclusivistă, ea n'a publicat de cât o singură bucată: „Rime la un amic."

Omorâtă, preocupată în urmă, aproape un an, nu maĭ scrise nicĭ de cum; apoĭ, în ziua morţeĭ luĭ Eminescu, fără să ştie nimic despre moartea poetuluĭ, dupe cum ea însăşĭ mi-o afirmă într'o scrisoare ce 'mĭ adresează la Sinaia, compune zic *Raze de lună* care foarte bine se potriveşte, dupe cum vom vedea, cu împrejurarea.

La 1887 în editura Haiman apare într'un volum toate poesiile sale şi 2 broşurĭ cu micĭ poesioare alese pentru copiĭ.

*

Cum vedeţĭ, *Veronica Micle*, are un bagaj literar foarte mic, cu toate acestea, cel puţin în literatură, e bine a căuta calitatea, şi aceasta poeteĭ nu ĭ se poate tăgădui.

Orĭ cine citeşte poesiele Veronichi Micle par'că ar cunoaşte pe poetă.

Scrierile sale aŭ o înlănţuire puternică cu viaţa sa; aceasta nu e tot-d'auna calitatea poeţilor; în majoritatea cazurilor mulţĭ scriŭ fără a simţi aceia ce spun. Peste tot însă pe dênsa o vezĭ luptându-se cu împrejurările; peste tot ea descrie starea eĭ sufletească. Adevĕrată femeie.—Slabă.

Veronica Micle a scris într'un singur gen: genul liric.

Afară de o simţire puternică, nimic nu maĭ putem găsi în versurile sale.

Şi te urăsc cu 'nverşunare
Şi cu atâta duşmănie
În cât eŭ dacă-aş fi în stare
Nenorocire ţi-aş da ţie.

Iubirea-mĭ plină de căldură
S'o pot din calea vremi 'ntoarce
Aş stinge-abia cumplita-mĭ ură
Ce azĭ în sufletul meŭ zace.

Şi când mi-aduc de tine-aminte
Mĕ îngrozesc d'a mea simţire
Poate-chiar sufletu-mĭ mĕ minte
Şi ura-mĭ nu'ĭ de cât iubire!..

Consecinţă cu ea însă-şĭ, inima acesteĭ femeĭ atât de plină de dragoste şi de bunătate nu putea coprinde nicĭ urmă de ură.

Cu mâna pe Evanghelie vedem că Domnul nostru Isus Cristos, e mare prin suferinţă, mare prin cugetare, mare prin maximile sale cele pline de înţelepciune, iar noĭ Te slăvim, O Mântuitorule bune, căcĭ Tu aĭ pus ca basă a religiuneĭ Tale *iubirea*.

Nu s'ar fi întins aşa de iute doctrina ta, nu ar fi crezut popoarele în tine, nu 'şĭ-ar fi plecat tiraniĭ genunchiĭ; nu te-ar fi urmat apostoliĭ, n'aĭ fi strălucit de slavă dacă edificiul tĕŭ n'ar fi fost întemeiat pe o temelie aşa de puternică: *iubirea!*

Insu-şĭ Tu aĭ zis Inţeleptule despre Maria Magdalina pe care toţĭ o sfâşiaŭ: „Mult i se va erta, căcĭ mult a iubit."

Adevĕrata dragoste însă, mândrie nu coprinde; din prezent cred că o ştim cu toţiĭ, iar trecutul ni'l dovedeşte Istoria. Didona, Clopatra, deşi împĕrătese mândre şi glorioase, dar în faţa dragosteĭ, ele 'şĭ plecară fruntea!

*

Veronica Micle pe lângă limba franceză maĭ cunoştea şi limba germană; din această cauză, mulţĭ d'intre criticĭ aŭ zis că ea imita pe Lenau şi pe Heine. Cine o va citi cu atenţiune, va vedea, dupe cum am spus, că poesiele sale sunt legate cu viaţa poeteĭ; maĭ toate spun acelaş lucru, maĭ toate dovedesc nemărginita adoraţiune, cultul ca să zic aşa, ce această femee a avut pentru marele maestru.

Cât e de mare poetul prin cugetare, dar cât ni se arată de sublimă dênsa prin simplitatea expresiunilor, unuĭ sentiment atât de puternic, unuĭ cult aşa de desĕvêrşit.

LUI X.

Vîrful 'nalt al piramideĭ, ochiul meŭ abia l'atinge
Lângă-acest colos de piatră vezĭ tu cât de mică sunt
Ast-fel tu 'n a căreĭ minte universul se resfrînge:
Al tĕŭ geniŭ, peste veacurĭ, rĕmânea-va pe pămênt!

Şi, doreştĭ a mea iubire.. prin iubire pân la tine
Să ajung şi a mea soartă azĭ de soarta ta s'o aleg
Cum să fac când cu micimea 'mĭ cunosc atât de bine
Când măreaţa ta fiinţă poate nicĭ n'o înţeleg?

Geniŭ tu planează 'n lume, lasă-mĕ în prada sorţeĭ
Şi numaĭ din depărtare, când şi când să te zărescĭ
Martora măririĭ tale să fiŭ pîn la pragul morţeĭ
Şi, ca pe-o minune 'n taină să te-ador să te slăvesc

Ce sfântă adoraţiune, în adevĕr, ce dreaptă şi desinteresată apreciere; ce micĭ se simte alăturĭ cu genialul Eminescu şi cu toate acestea dragostea eĭ spusă cu atâta simplitate are atâta farmec!

(Va urma)

— Nu, respunse dînsa, desfăcându-se din brațele luĭ. Locuesc aci. Sunt cu totul hotărîtă, de m'aș schimba, ar fi să încep iar, și de astă dată aș muri!.. Staĭ să prînzeștĭ cu mine — și pe urmă noapte bună, și veĭ vedi mâine — dacă tu mĕ iubeștĭ serios cum te iubesc eŭ.
El stărui, se rugă, porunci, dar totul fu în zadar. Ișĭ pierduse amanta, dar îĭ remăsese o prietină. Primi lucrurile ast-fel, temêndu-se de maĭ rĕŭ, de o ruptură definitivă.

In timp de treĭ anĭ eĭ se vĕzură în fie-care zi după prânz câte două ceasurĭ, fără ca el să lipsească o dată măcar. Intre eĭ nu maĭ era vorba de dragoste; ar fi roșit când ar fi încercat; un fel de rușine ciudată îĭ cuprinsese... ca și respectul de un mormînt, acel al trecutuluĭ mort. Ea știa toate tainele luĭ, îĭ asculta toate destăinuirile și câte odată îl călăuzea cu câte un sfat sincer.

El asculta, îĭ urma sfaturile și pleca sărutând-o pe frunte.

Vezĭ tu, îĭ zise ea într'o zi, astfel putem s'o ducem tot-d'a-una... Nu 'mĭ e frică să 'țĭ displac. Nu vom păta trecutul nostru., suvenirile noastre vor rĕmînea ne atinse, sfinte.., alt-fel, cine știe? Ș'apoĭ privește, am păru alb.

IV

Intr'o seară de vară pe când se preumblaŭ fără nicĭ o țintă, întîmplarea îĭ duse înaintea caseĭ luĭ, acolo unde timp de atâția anĭ eĭ trăise unul lângă altul.

— Ascultă, zise ea, acum nu maĭ e pericol, suntem niște bătrânĭ înțelepțĭ.. de câte-va vreme, mă muncește gîndul să maĭ vĕz un moment locuința noastră de altă-dată.

Mi-ar părea că fac un pelerinagiu la un loc sfînt... vreĭ tu?

— Vino, zise el.

Se urcară. Cum intră, ea fu învăluită în mîngăierea suvenirilor trecutuluĭ. Toate în casă erau așa cum le lăsase dênsa:

Ea merge dintr'o odaie într'alta tăcută, aducêndu-șĭ aminte de cel maĭ mic lucru, reîntinerind la vederea acestor lucrurĭ. Se așeză p'un scaun, gânditoare și privind împrejur. Camera era tot aceiașĭ—patul eĭ era tot în acel loc.

El umbla nervos.

De o dată, printr'o cursă a destinuluĭ, isbucni o furtună însoțită de fulgere și trăsnete. Ea se ridică și îșĭ luă mantelul.

— E o nebunie să plecĭ p'un ast-fel de timp, zise el, nu e nicĭ o trăsură.

— Voĭ aștepta respunse ea, și se așeză pe vechiul eĭ scaun.

— Culcă-te aci, furtuna n'a încetat, eŭ voĭ dormi în salon, pe canapea.

Moleșită de suvenir, coprinsă de dulceața locului în care se afla, ea primi.

— Să nu facĭ prostiĭ...

El ridică din umerĭ și o lasă singură trecênd în salon; acolo gândindu-se la singura femee care 'l iubise, că ea era culcată în patul lor, că 'l aștepta poate el deschise ușa.

Ea, desbrăcată, în mijlocul rocheĭ eĭ căzute, se întoarse, palidă de tot. El însă, o apucă, o aruncă pe pat cu toată opunerea eĭ.

Ș'apoĭ se opunea ea în adevĕr? De treĭ anĭ, nu mințea ea în fie-care zi, nu se mințea ea pe dînsa ca și pe el?

Odaia era foarte luminată. Deodată el vĕzu aceia ce era arătare al unuĭ frumos trecut: o ruină mormîntală. Vĕzu d'într'o singură aruncătură de ochĭ, desastrele timpuluĭ, carĭ trec neo-observate în viața comună când îmbătrînim împreună cine-va nu se vede. Dar după un timp de nevedere, cruda realitate apare. Brațele luĭ se descleștară, strînsoarea se slăbi; pofta cărneĭ era amorțită.

Momentul fu teribil, duresos, rușinos. El se sculă cu o încrețitură de desgust la colțul buzelor, lăsând-o, pe ea, umilită, disperată.

Se sculă din pat, se îmbrăcă în grabă coprinsă de frigurĭ, fără să zică un cuvânt, și cu tot vêntul, cu toată ploaia cu toate fulgerile, ea fugi singură, fără să'șĭ întoarcă capul. El o lăsă să plece.

De atuncĭ nu se maĭ vĕzură nicĭ o dată.

Mephisto.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ	1608.00
(Va urma) *Total leĭ*	*1608.00*

ANATEMA

Notabiliĭ evreĭ aŭ în Bucureștĭ maĭ multe ziare, unul maĭ murdar, maĭ obraznic și maĭ necuviincios de cât cel-l'alt.

Intre acestea, *Egalitatea* reprezintă maĭ mult tendințele Alianțeĭ israelite universale, și este redactată de niște habotnicĭ așa de orbițĭ, în cât nu maĭ cruță nimic.

Vorbind de atitudinea preseĭ române în chestiunea evreiască, iată cum acest organ al rabinilor aruncă anatema asupra noastră:

Atitudinea preseĭ noastre în chestia israelită e foarte remarcabilă. Vechiul curent absolut ostil și ațâțător nu se maĭ observă pe o scară așa întinsă. Sunt chiar ziare cu totul favorabile nouĕ ca *Lupta, Rĕzboiul* și *Munca*. In *Rĕzboiul* lupta cea maĭ decisă contra antisemitismuluĭ o duce D. *M. E. Papamihalopol* și nu putem fără a-ĭ exprima *profunda noastră resunoștință pentru modul franc și leal, demn și energic*, cu care tratează chestia noastră de la un timp încoace. *în mod cu totul desinteresat. (!!)* Sunt alte ziare nu tocmaĭ binevoitoare nouĕ, dar carĭ nicĭ rĕul nu ne vor, acele sunt: *„Bucarest“ „L'Indépendance roumaine“* și *„Constituționalul“*, carĭ s'aŭ pronunțat *contra* moțiuniĭ Aslan, în ce privește maĭ ales comisiunea. Alte se țin în absolută rezervă, ca *„Universul“* și *„Rĕzbăiul vechiŭ“*. Alte aŭ o atitudine franc-antisemită, am zice inverșunată — acele sunt cunoscute se numesc: *„Voința Națională“, „Telegraful Român“, „Naționalul“, „România“ ect. Cel maĭ periculos din toate e* **„Adevĕrul“** *cu o atitudine în doĭ perĭ; și care sub masca nepărtiniriĭ a tribuniĭ libere. dă ospitalitate la cele maĭ infecte acuzărĭ, relevă exagerat tot ce privește pe Aslan, dându-ĭ aureola unuĭ mare și vajnic patriot.* **Adevĕruluĭ,** *ferițĭ-vĕ de articolele luĭ zise directe. în carĭ* **șarlatania cea maĭ ordinară se ascunde. Fițĭ prudențĭ cititorĭ Evreĭ, nu cumpĕrațĭ ziare, ce vĕ atacă; e singura armă cu care putețĭ lupta contra lor,** *dar o armă justă, firească, ce lovește drept la țintă (!) In schimb incurajațĭ ziarele, ce vĕ sunt bine voitoare și bine-voitoare fără a fi fost interesate, ca* **Lupta Rezboiul** *etc., carĭ ar primi, în acest caz, o dreaptă resplată a atitudiniĭ lor.*

Mișelul care îndrăznește să scrie asemenea murdărie și-a tăiat perciuniĭ de la cap și i-a băgat în sîn.

Ast-fel de apărătorĭ compromit și pe ceĭ maĭ cinstițĭ evreĭ și numaĭ desgustul și disprețul cu care sunt tratațĭ de înșĭ-șĭ evreiĭ culțĭ, dovedesc că eĭ aŭ uzurpat un rol ce nu le aparține.

Eĭ sunt parazițiĭ evreilor ca și aĭ românilor.

Ultime Informațiĭ

Peste câte-va zile se va termina lucrările anqueteĭ agricole pe anul curent, făcută de agențiĭ direcțĭ aĭ Ministeruluĭ Domenielor, ea va fi publicată prin „Monitorul oficial“ *și prin buletinul aceluĭ Minister.*

Putem spune dinainte că această lucrare este foarte serioasă, avîndu-se în vedere că ea este făcută de oamenĭ specialĭ, adică de silvicultoriĭ și agronomiĭ Domenielor Statuluĭ, de oare-ce Ministerul n'a maĭ avut încredere în datele statistice ce i le trimit Prefecțiĭ.

Recoltele sunt maĭ jos de cât mijlociĭ, p'alocurea sunt pierdute cu desăvîrșire.

—✠—

Comitetul central al Ligeĭ pentru Unitatea Culturală a Românilor aduce la cunoștința membrilor și publiculuĭ, **că noul local al Comitetuluĭ** și **biuroul Ligeĭ** s'a instalat în **Pasagiul Român.** Ceĭ ce doresc a comunica cu Liga sunt rugațĭ a se adresa acolo.

—✠—

Maĭ mulțĭ din cititoriĭ noștri din Galațĭ, se plâng în contra puțineĭ bune cuviințe a supraveghetoruluĭ de la vama din acel port anume Vasilescu.

Rugăm pe D. inspector respectuos să facă oare-care educație subalternilor sĕĭ.

—✠—

D. ministru de finance a sĕvêrșit astă-zĭ un act de mare dreptate, dând ordin casierieĭ a libera profesorilor lefurile lor pe lunile Iulie și August.

Bucuria profesorilor nu se poate descrie.

—✠—

D. G. Nicoleanu, șeful pepinierilor de vițe americane, va face o dare de seamă de rezultatele plantațiuneĭ întreprinse de guvern, în aniĭ 1888, 1889, 1890.

Lucrarea este de un mare interes, de oare-ce se știe că vița americană este astă-zĭ singurul mijloc de a lupta cu seriozitate în contra filoxereĭ.

—✠—

Vocea Dreptățeĭ, ziar septămânal al evreilor pămâentenĭ, apărut aseară Sâmbătă, vorbind de articolul nostru de la 25 Iunie, să exprimă ast-fel:

Această declarațiune solemnă face onoare acelora carĭ propagând principiĭ republicane dăduse loc a crede, întru cât-va, că împărtășesc căzăceasca purtare a Muscalilor și armeneasca propunere a faimoaseĭ comisiunĭ a românuluĭ Ceaur Aslan.

O palmă maĭ zdravănă pentru *parazițiĭ* de la „Egalitatea“ nicĭ că se poate.

—✠—

La 28 Iunie 1891, orele 2 p. m. a avut loc în *Pensionatul de D-șoare* al D-reĭ Teodora Gheorghiu din Piteștĭ, distribuirea premiilor; atât părințiĭ copiilor cât și un imens public iubitor de cultură aŭ luat parte la această serbare.

Deschiderea acesteĭ solemnitățĭ s'a făcut de către corul Pensionatuluĭ, care a cântat imnul *Mândreĭ coroane* și *Când zoriile se arată*, condus fiind de către Sf. Sa Părintele Theodor Bajenaru, simpaticul nostru profesor de muzică, după care a urmat distribuirea premiilor.

La fiine D ra Teodora Gheorghiu, Directoara pensionatuluĭ a ținut o frumoasă cuvêntare, recomandând elevelor absolvente o purtare exemplară în Societatea din care vor face parte în viitor, iar celora carĭ vor urma aniĭ următorĭ să se silească din noŭ spre a mulțămi pe părințiĭ D-lor.

—✠—

Ni se cere publicarea următoareĭ întrebărĭ:

Domnule Redactor,

Bine-voițĭ a întreba pe berarul Opplèr, pentru ce (la Coloseul sĕŭ) nu pune într'o parte cântarele automate, carĭ fiind stricate, ia banĭ de geaba.

Aseară, atât la cântarul de sus din grădină cât și la cel de la intrare, maĭ multe persoane aŭ aruncat de 3—4 orĭ câte 10 banĭ, fără a se putea cântărĭ. De față era și sergentul de stradă 690.

Un cititor al „Adevĕruluĭ.“

—✠—

Administrația „Adevĕruluĭ“ *roagă pe toțĭ abonațiĭ sĕĭ din județe, cărora li s'a făcut cunoscut expirarea abonamentelor D-lor, să binevoiască a se grăbi cu preînoirea luĭ, trimițêndu-ne costul prin mandate postale, care se primesc la toate oficiile postale precum și la toate gările.*

Aceĭ din Capitală sunt rugațĭ a'l achita în mâinile încasatoruluĭ nostru contra liberăreĭ chitanțeĭ tăiată din matcă.

—✠—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în fața BănceĭNaționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	84 3/4
5% Imprumutul comunal (1883)	94—
5% Imprumutul comunal (1890)	95 1/4
5% Scris. funciare urbane	94—
5% Scris. funciare rurale	97 3/4
5% Renta amortisabilă	99 1/2
5% Scris. urbane de Iașĭ	85 3/4

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“ (169)

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

XIV

Intoarcerea

Nimenĭ din Paris nu se gîndea la tragicele evenimente pe care le-am povestit.

Când amantul săŭ se scoborî din trăsură, ea se aruncă în brațele luĭ cu o adevĕrată pasiune amoroasă.

—Ț'aĭ jucat viața ta pentru a mea îĭ zise ea.

— Eŭ voiam să mor saŭ să te posed! Tu eștĭ a mea și nimic nu ne va despărți.

Câte-va zile după aceia Majorul Campayrol nu dase încă semn de viață.

Se știe cauzele tăcereĭ sale.

Georges Dambert expediă pe Victurnien Sagot, care îĭ inspira încrederea cea maĭ legitimă și cea maĭ absolută, la Pèna cu instrucțiunile necesare pentru constatarea decesuluĭ Conteluĭ.

Totul se terminase.

Zilele urîte nu trebuia să maĭ revie.

Georges Dambert și contesa sigurĭ unul pe altul, fericițĭ de a nu se maĭ vedea urmărițĭ, și de așĭ vorbi cu inima deschisă, se absorbeaŭ într'un amor de copil.

In această zi, tatăl era singur cap la cap cu fiică sa.

El știa tot ce suferise.

Știa asemenea tot ce inima sa avea ca delicateța și ca onoare.

Ah! era așa de bine cum ar fi putut să o dorească un părinte.

Ea era așa de curagioasă, așa de curată, așa de frumoasă.

Ingenuuchiată pe o perniță la picioarele sale, ea îl întreba cu vocea sa emoționată și dulce.

— Suferițĭ încă?

Drept orĭ ce rĕspuns rănitul, luă în mâinĭ capul feteĭ și-ĭ depuse o sărutare pe frunte.

Un cântec din clarinetă se auzi în fundul parculuĭ dar așa de trist că o lacrimă izvorî din ochiĭ Jeaneĭ și a tătăluĭ eĭ.

Era Rosso care încânta singurătatea sa gîndind la moarta care el îĭ păstra o atingătoare suvenire.

Nenorocitul era posomorît de îndoitul sinucid, al Giovaneĭ sale și a luĭ Renza el rătăcea ca un corp fără suflet în grădinele de la Tilleuls.

Intr'o zi Georges Dambert îĭ zise.

— Regretațĭ poate țara voastră?

— Nu.

— N'avețĭ a vĕ teme de nimica în viitor. Eŭ vi-l voiŭ asigura în amintirea acestuĭ nenorocit copil.

Orĭ când trecea pe lângă dânsa Rosso contempla pe Jeana Baudru cu ochiĭ umezĭ.

Toată trandeța acesteĭ nenorocite ființe pentru moartă trecea în privirea pe care el o atașa la acea vie.

— Dacă avețĭ vre-o dorință de exprimat adăuga Dambert, facețĭ-o: Eŭ voesc ca ceĭ care s'aŭ cunoscut și iubit să fie mulțumițĭ de mine.

— Eĭ bine! Așĭ voĭ, murmură Rossa, arătând pe Jeanna, a sfîrșĭ zilele mele pe lângă aceasta.

— Bine, așa va fi.

Singur cu fiica sa, Georges Dambert, ținea mâna eĭ în a luĭ.

— Jeană, zise el, cunoaștețĭ pe mama voastră. O fatalitate crudă ne-a separat Peste câte-va lunĭ, noĭ vom fi unițĭ pentru a nu ne despărțĭ nicĭ odată. De aicĭ voĭ voiaja. Am interese în America. grave interese pe care trebue să le surveghez.

Pieptul săŭ se bătea.

Nu spunea totul.

Era o dorință pe care trebuia să o ascundă anume pentru pudoarea tinereĭ.

— Așĭ fi fericit de a vĕ lua cu mine adăuga el, Iar n'așĭ voĭ ca să lăsațĭ un regret în Franța.

— Vĕ voiŭ urma orĭ unde vĕ va plăcea tatăl meŭ.

— Fără nicĭ o privire în urmă?

O roșață violentă colorá obrazul Jeaneĭ.

— Putețĭ să-mĭ spunețĭ totul, copilul meŭ.

— Tată!

— Iubițĭ!

Ea îșĭ ascunse fața în mâinele luĭ Georges Dambert.

El surîse.

— Și eŭ asemenea iubesc și sânt silit să ascult. Legea este severă, dar e lege! N'ar fi un mijloc de a înpăca totul? Căutându-l bine poate l'aĭ găsi.

— Oh! sînteți bun!

El o sili de a ridica capul și a-l privi în față.

— Ascultă dragă, reluă el, eŭ te iubesc pe tine și iubesc și pe mama ta. Eŭ vĕ voesc să vĕ știŭ fericite pentru nenorocirile voastre trecute. Eŭ voesc ca voĭ să putețĭ face binele împrejurul vostru ca să se slăvească numele vostru! Eŭ voesc, Jeanna ca tu să fiĭ îngerul adorat de toțĭ și bine cuvêntat de toțĭ! Eŭ voesc ca nicĭ odată să nu curgă din acești ochĭ frumoșĭ de cât lacrimĭ de bucurie pentru toate lacrimile amare pe care le-aŭ vărsat. Eŭ maĭ voesc în fine ca tu să fiĭ adorată de acel pe care-l iubeștĭ și tu să intri în casa luĭ ca o providență astfeliŭ ca el să fie înlănțuit de odată și de amor și de recunoștință.

— Ah, tatăl meŭ, murmură ea, înecată în lacrimĭ.

Ușa se deschise. O trăsură Victoria se opri la peron.

D. Hardoin, zise Dambert. Ce caută aicĭ?

Jeanna devine purpurie.

Notarul nu era singur, maĭ era Francais de Guern, doctorul în drept din strada St. Augustin.

Pepe îĭ întroduse lângă rănit.

— Domnule, începu Dambert, eŭ am rugat pe amicul meŭ Hardouin, de a vĕ aduce aice, căcĭ eŭ sufer și nu puteam să mĕ duc la Dv. Sîntețĭ om de onoare, o știu. Loialitatea este regula în familia voastră. Am luat intrucțiunile mele. D. Hardouin a trebuit să vĕ spue în parte istoria mea. E tristă, dureroasă a fost și crudă. Nădăjduesc că zilele rele nu se vor maĭ reîntoarce. Aveam două fete. Nu mi-a maĭ rĕmas de cât una, ceialaltă a sfîrșit într'un mod mizerabil cum a și trăit. Ar fi fost pentru mine o desesperare eternă dacă nu mi-ar fi remas un înger pentru a mĕ consola de pierderea celeilalte. Ațĭ avut generozitatea de a cere mâna Jeaneĭ când ea era săracă și nu depindea de cât de ea însășĭ. Ea va promis'o. Așa dar o iubeațĭ și ea vĕ iubea. Astăzĭ încă ar fi o generozitate din partea Dv. de a o lua...

(Va urma)

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARĒ

CURSE IN JOS:

Dela Orșova. . .	Sâmb. 4^{30} p.m.	Luni 4^{30} p.m.	Joï 4^{30} p.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8_{40} «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{15} «
« Gruia . . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Calafat . .	Dum. 12^{30} a.m.	Marț. 12^{30} «	Vin. 12_{30} a.m.
« Widdin . .	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1_{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet . .	« 6^{35} «	« 6 «	« 6_{35} «
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopolï . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12_{50} »
« Șiștov . . .	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1_{30} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4_{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunï 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5_{15} «
« Oltenița . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Călărașï (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Silistria . .	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârșova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiț.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
în Brăila . . .	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galațï . . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

—:o:—

CURSE IN SUS:

Dela Galațï . . .	Marțï 9 a.m.	Joï 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila . . .	« 10_{24} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Gura-Ialomiț.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2_{20} p.m.
« Hârșova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov . .	« 9 «	« 6_{44} «	« 9_{44} «
« Călărașï (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Oltenița . .	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunï 2_{30} a.m.
« Turtukaia .	« 2_{45} «	« 2_{44} «	« 2_{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10_{40} «	« 10_{40} «
« Rusciuk . .	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11_{30} «
« Șiștov . . .	« 2_{45} p.m.	« 2_{45} «	« 2_{44} p.m.
« Zimnicea .	« 3_{15} «	« 3_{15} p.m.	« 3_{14} «
« Măgurele .	« 5_{40} «	« 5_{40} «	« 5_{40} «
« Nicopolï . .	« 5_{50} «	« 5_{50} «	« 5_{50} «
« Corabia . .	« 7_{40} «	« 7_{40} «	« 7_{40} «
« Rahova . .	« 10_{25} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Bechet . .	« 10_{40} «	« 10_{40} «	« 11_{40} «
« Lompalanca	Joï 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marțï 4 a.m.
« Widdin . .	« 6_{45} «	« 6_{45} «	« 6_{44} «
« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7_{15} «	« 7_{14} «
« Gruia . . .	« 10 »	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{14} «
« Brsa-Palanca.	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m
în Severin . .	« 2^{30} «	« 2_{30} «	« 2_{30} «
Dela Severin . .	« 3^{30} «	« 3_{30} «	« 3_{30} «

Cursele vaporului local între Galați-Reni-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:

Dela Galațï la Renï-Tulcea-Ismail: Marțï, Joï și Duminica la 8 ore dimineața.

PORNIRE IN SUS:

De la Ismail la Tulcea-Renï-Galațï: Mercurï, Vinerï și Lunï la 8 ore dimineața.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu. — Bucureștï. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111